

שְׁמֵרָה הַשַּׁבָּת אֶת שׁוֹמְרֵי הַשַּׁבָּת

קראו את הסיפור וענו על השאלות שאחריו.

מַעֲשֵׂה שֶׁהָיָה בְּאַחַת מֵאַרְצוֹת עֲרָב. הַיְהוּדִי סוֹלִימָן הָיָה צָרִיף לְבֵרַח מִבֵּיתוֹ בְּגִלְלֵי הַשְּׂנֵאָה שֶׁשָּׁנְאוּ הָעֲרָבִים אֶת הַיְהוּדִים בְּאוֹתוֹ מְקוֹם. לֹא הִסְפִּיקוּ סוֹלִימָן וְאִשְׁתּוֹ לְקַחַת הַרְבֵּה דְבָרִים, אֲבָל זָכְרוּ לְקַחַת פְּמוֹטוֹת וְנֵרוֹת שֶׁל שַׁבָּת וְאֶת גְּבִיעַ הַיַּיִן שֶׁל הַקִּדּוּשׁ.

5 בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי בְּאוֹתוֹ הַשָּׁבוּעַ הֵם הִצְטָרְפוּ לְשַׁנְרָה שֶׁל אֲנָשִׁים שֶׁרָצוּ לַעֲבֹר אֶת הַמִּדְבָּר וּלְהִגִּיעַ לְעִיר שְׁאַחֲרֵי הַמִּדְבָּר. הֵם הָיוּ צָרִיכִים לְהִגִּיעַ לְעִיר זֶה בַּיּוֹם שֶׁשִׁי וְהָיָה הַתְּאָרְכָה לָהֶם הַדֶּרֶךְ. הִגִּיעַ יוֹם שֶׁשִׁי וְעַדִּין לֹא יָצְאוּ מִן הַמִּדְבָּר. הִסְתַּכְּלוּ סוֹלִימָן וְאִשְׁתּוֹ זֶה בְּזֶה בְּפָנִים מְדַאָּגוֹת: מָה יַעֲשׂוּ? הִימָשִׁיכוּ וְיִסְעוּ עִם הָאֲנָשִׁים, יַחַלְלוּ אֶת הַשַּׁבָּת, אוֹ יִשְׁאַרוּ וְיִשְׁבְּתוּ בַּמִּדְבָּר הַמִּפְחִיד וְיִבְטְחוּ בְּהִ' שֶׁיַּצִּיל אוֹתָם?

בְּלִי לְדַבֵּר בֵּינֵיהֶם הִנִּיחוּ סוֹלִימָן וְאִשְׁתּוֹ אֶת הַחֲבִילוֹת שֶׁלָּהֶם עַל הָאָרֶץ, כִּי הִחְלִיטוּ לֹא לַחֲלֹל אֶת הַשַּׁבָּת. הָאֲנָשִׁים הָאַחֲרִים הִסְתַּכְּלוּ עֲלֵיהֶם בְּתַמְהוֹן: הֵאֵם מְשַׁגְּעִים הֵם, הַיְהוּדִים הָאֵלֶּה?

הָיוּ כְּאֵלֶּה שֶׁרַחֲמוּ עֲלֵיהֶם, כִּי הָיוּ בְּטוֹחִים שֶׁיִּמּוּתוּ בַּמִּדְבָּר. הֵם הִשְׁאִירוּ לָהֶם אֲכָל וּמִים שֶׁיִּסְפִּיקוּ לָהֶם לְיוֹמִים, וְנִפְרְדוּ מֵהֶם.

15 נִשְׁאַרוּ סוֹלִימָן וּבְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ בַּמִּדְבָּר הַגָּדוֹל. עוֹד מְעַט תִּשְׁקַע הַשֶּׁמֶשׁ. מִפְּחִיד הָיָה, אֲבָל סוֹלִימָן אָמַר: "אֲסוּר לְהִתְעַצֵּב בַּשַּׁבָּת! בּוֹאִי, אִשָּׁה, הַדְּלִיקִי נֵרוֹת." הַדְּלִיקָה הָאִשָּׁה אֶת הַנֵּרוֹת וּבִרְכָה עֲלֵיהֶם, כְּשֶׁדְּמַעוֹת בְּעֵינֶיהָ. יָרַד הַחֹשֶׁךְ, וְקוֹלוֹת מִפְּחִידִים שֶׁל חַיּוֹת נִשְׁמְעוּ מִסָּבִיב, אֲבָל הַחַיּוֹת לֹא הִעִזוּ לְהִתְקַרֵּב בְּגִלְלֵי הָאֵשׁ שֶׁל הַנֵּרוֹת. תִּפְלַת הַשַּׁבָּת עֲזָרָה לְסוֹלִימָן לְהַפְיֵג מְעַט אֶת הַפֶּחַד 20 שֶׁהָיָה בְּלִבּוֹתֵיהֶם, אֲבָל עוֹד מְעַט יָכְבוּ הַנֵּרוֹת וְאִזּוּ יָבוֹאוּ בְּעֲלֵי הַחַיִּים...

מְיוֹטָב שֶׁלֹּא נִחְשַׁב עַל כָּף, אָמַר סוֹלִימָן לְעַצְמוֹ, וְהִתְחִיל לְשִׁיר בְּקוֹל זְמִירוֹת שַׁבָּת. הַנֵּרוֹת כְּמַעַט כָּבוּ. קוֹלוֹת הַחַיּוֹת הִתְקַרְבוּ אֲלֵיהֶם. הֵם רָאוּ דְמוֹת שֶׁל

חִיָּה קְרוּבָה מְאוֹד, וְאִזּוּ הִבְחִינוּ בְּעוֹד דְּמִיּוֹת שֶׁהִתְקַרְבוּ אֵלֵיהֶם. אֵלֶּה לֹא הִיוּ חִיּוֹת. ²⁵ הִיוּ אֵלֶּה אֲנָשִׁים, בְּדוֹאִים שֶׁגָּרוּ בְּמִדְבָּר. רְאוּ הַבְּדוֹאִים אֶת הָאֹר הַקָּטָן וּבָאוּ לְרֵאוֹת מִי הַמְּשַׁגֵּעַ הַנִּשְׁאָר לְבָדוּ בְּמִדְבָּר.

נִשְׁאָרוּ הַבְּדוֹאִים עִם סוּלִימָן וּמִשְׁפַּחְתּוֹ בְּמִשְׁךָ כָּל הַלַּיְלָה וְשָׁמְרוּ עֲלֵיהֶם מִפְּנֵי הַחִיּוֹת. בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת הִבִּיאוּ אֶת סוּלִימָן וּמִשְׁפַּחְתּוֹ לְאֵהָלִים שְׁלֵהֶם, וּבִיּוֹם רֵאשׁוֹן לְוֹ אוֹתָם אֶל הָעִיר שְׁמֵעֶבֶר לְמִדְבָּר. כְּאִשֶּׁר הִגִּיעוּ אֶל קְרוּבֵיהֶם, שָׁאֲלוּ הַקְּרוּבִים: ³⁰ "אֵתֶם חַיִּים? אֵיךְ הִצַּלְתֶּם לְהִשָּׁאֵר בַּחַיִּים? וְהִרִי מִצָּאוֹ אֶת כָּל

הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּסְעוּ בְּשִׁנְיָה שְׁלָכֶם, מֵתִים, כִּי שׁוֹדְדִים הִתְנַפְּלוּ עֲלֵיהֶם." הִתְרַגְּשׁוּ סוּלִימָן וְאִשְׁתּוֹ מְאוֹד. יָס קָרָה לָהֶם. הֵם עָנוּ לְקְרוּבֵיהֶם: "הַשַּׁבָּת שְׁמֶרָה עָלֵינוּ וְהִשָּׁאִירָה אוֹתֵנוּ בַּחַיִּים."